

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șaptea)

26 mai 2016*

„Trimitere preliminară — Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Poziția 2711 — Gaz de sondă și alte hidrocarburi gazoase — Material care conferă caracterul esențial — Gaz de sondă lichefiat”

În cauza C-286/15,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments (Curtea Supremă, secția de contencios administrativ, Letonia), prin decizia din 5 iunie 2015, primită de Curte la 12 iunie 2015, în procedura

Valsts ieņēmumu dienests

împotriva

SIA „Latvijas propāna gāze”,

CURTEA (Camera a șaptea),

compusă din doamna C. Toader, președinte de cameră, domnul A. Rosas (raportor) și doamna A. Prechal, judecători,

avocat general: domnul P. Mengozzi,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru guvernul leton, de I. Kalniņš și de A. Bogdanova, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de A. Caeiros și de I. Rubene, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general, pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea Nomenclurii combinate (denumită în continuare „NC”) care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, p. 1, Ediție

* Limba de procedură: letona.

specială, 02/vol. 4, p. 3), în versiunile care rezultă succesiv din Regulamentul (CE) nr. 1031/2008 al Comisiei din 19 septembrie 2008 (JO L 291, p. 1) și din Regulamentul (CE) nr. 948/2009 al Comisiei din 30 septembrie 2009 (JO L 287, p. 1), în particular interpretarea poziției 2711 din respectiva anexă, precum și interpretarea articolului 218 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3).

- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Valsts Ieņēmumu dienests (administrația fiscală, Letonia), pe de o parte, și SIA „Latvijas propāna gāze”, pe de altă parte, cu privire la taxele datorate ca urmare a importului de gaz de sondă lichefiat (denumit în continuare „GPL”) din Rusia în Letonia.

Dreptul Uniunii

- 3 Din dosarul prezentat Curții reiese că versiunile NC aplicabile faptelor din litigiul principal sunt cele aferente anilor 2008 și 2009, rezultate din Regulamentul nr. 1031/2008 și, respectiv, din Regulamentul nr. 948/2009. Dispozițiile NC aplicabile în litigiul principal au rămas însă identice de la o versiune la alta.
- 4 Partea I din NC, referitoare la „Dispozițiile preliminare”, cuprinde un titlu I, consacrat „Regulilor generale”, a cărui secțiune A, intitulată „Reguli generale pentru interpretarea Nomenclaturii combinate”, prevede, printre altele, următoarele:

„Clasificarea mărfurilor în [NC] se efectuează în conformitate cu următoarele principii:

1. Enunțul titlurilor secțiunilor, capitolelor sau subcapitolelor este considerat ca având numai o valoare indicativă, clasificarea mărfurilor considerându-se legal determinată atunci când este în concordanță cu textul pozițiilor și notelor de secțiuni și de capitole și, atunci când nu este contrar termenilor utilizați în acele poziții și note, după următoarele reguli.
2. [...]
- (b) Orice mențiune la un material de la o poziție determinată se referă la acest material fie în stare pură, fie amestecat sau asociat cu alte materiale. De asemenea, orice mențiune la produse dintr-un anumit material se referă la produsele alcătuite în întregime sau parțial din acest material. Clasificarea acestor produse amestecate sau a articolelor asociate se efectuează în conformitate cu principiile enunțate la regula 3.
3. Atunci când mărfurile ar putea fi clasificate la două sau mai multe poziții prin aplicarea regulii 2 (b) sau în orice alt caz, clasificarea se face după cum urmează.

[...]

- (b) Produsele amestecate, articolele compuse din materiale diferite sau constituite prin asamblarea unor articole diferite și mărfurile prezentate în seturi condiționate pentru vânzarea cu amănuntul, care nu pot fi clasificate prin aplicarea regulii 3 (a), se clasifică după materialul sau articolul care le conferă caracterul esențial, în cazul în care este posibilă efectuarea acestei determinări;
- (c) În cazul în care regulile 3 (a) și 3 (b) nu permit efectuarea clasificării, marfa se clasifică la poziția cu numărul cel mai mare dintre cele susceptibile a fi luate în considerare.

[...]

6. Clasificarea mărfurilor la subpozițiile unei aceleiași poziții se efectuează în mod legal cu respectarea termenilor acelor subpoziții și a notelor de subpoziții, precum și, *mutatis mutandis*, cu respectarea regulilor anterioare, înțelegând prin aceasta că nu pot fi comparate decât subpozițiile aflate pe același nivel. În sensul acestei reguli, se utilizează și notele de secțiuni și capitole corespunzătoare, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare.”
- 5 Partea II din NC, consacrată „Tabelului drepturilor”, cuprinde o secțiune V, intitulată „Produse minerale”, în care figurează, printre altele, capitolul 27 din NC, intitulat „Combustibili minerali, uleiuri minerale și produse rezultate din distilarea acestora; materiale bituminoase; ceară minerală”.
- 6 Poziția 2711 din acest capitol este structurată după cum urmează:

2711	Gaz de sondă și alte hidrocarburi gazoase:
	– Lichefiate:
[...]	[...]
2711 12	- - Propan:
[...]	[...]
	– – – Altele:
[...]	[...]
	– – – – Destinat altor utilizări:
2711 12 97	– – – – – Altele
2711 13	– – Butani:
[...]	[...]
	– – – Destinat altor utilizări:
[...]	[...]
2711 13 97	- - - - Altele
[...]	[...]
2711 19 00	– – Altele

- 7 Articolul 62 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58) prevede:

„Declarația [vamală] trebuie însoțită de toate documentele cerute pentru aplicarea dispozițiilor ce reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile.”

- 8 Potrivit articolului 218 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2454/93:

„Declarația vamală pentru punerea în liberă circulație este însoțită de următoarele documente:

[...]

(d) toate documentele necesare pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează punerea în liberă circulație a mărfurilor declarate.”

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 9 Din dosarul înaintat Curții, reiese că Latvijas propāna gāze a clasificat GPL-ul pe care l-a importat din Rusia în Letonia în perioada 20 martie 2009-15 ianuarie 2010 la subpoziția tarifară 2711 19 00 și, prin urmare, i-a aplicat o rată tarifară a taxei la import de 0 % din valoarea în vamă a acestuia. În schimb, pe baza informațiilor cuprinse în documentele acestei societăți, administrația fiscală a considerat că substanțele predominante în acest GPL erau propanul și butanul, dintre care predomina propanul, și a clasificat respectivul GPL la subpoziția tarifară 2711 12 97.
- 10 După cum arată instanța de trimitere, GPL-ul în discuție în litigiul principal conține metan, etan, etilenă, propan, propilenă, butan și butilenă. Cu toate acestea, în certificatul de calitate a acestui GPL (denumit în continuare „certificatul de calitate”), emis de producător, și anume AAS „Gazprom”, cu sediul în Orenburg (Rusia), nu este indicat separat procentajul fiecăreia dintre aceste substanțe, în procente masice pe unitate de volum, ci se menționează doar procentajul însumat de metan, de etan și de etilenă (0,32 % din masa respectivului GPL pe unitate de volum), procentajul însumat de propan și de propilenă (58,32 %), precum și procentajul însumat de butan și de butilenă (maximum 39,99 %).
- 11 Instanța de trimitere arată că, în cadrul litigiului principal, Universitatea Tehnică din Riga (Letonia) a emis un aviz conform căruia, având în vedere certificatul de calitate, nu se putea stabili dacă una dintre substanțele care compuneau GPL-ul în discuție în litigiul principal îi conferea acestuia, prin ea însăși, caracterul esențial de sursă de energie, și anume puterea calorică și suprapresiunea. Conform acestui aviz, propanul și propilena i-ar conferi suprapresiune acestui GPL, însă puterea calorică a acestuia ar fi determinată împreună de totalitatea componentelor sale.
- 12 Administrația fiscală a apreciat că GPL-ul în discuție în litigiul principal trebuia clasificat în conformitate cu regula 2 (b), cu regula 3 (b), precum și cu regula 6 din Regulile generale pentru interpretarea NC, în funcție de materialul care îi conferea caracterul esențial.
- 13 În opinia administrației fiscale, în circumstanțele cauzei, substanța care conferă produsului caracterul esențial este aceea prezentă în cea mai mare proporție în masa acestuia pe unitate de volum. În consecință, după ce a arătat că, potrivit certificatului de calitate, GPL-ul în discuție în litigiul principal corespundea unui gaz lichefiat de tip СПБТ (SPBT) și că, potrivit normei naționale ruse ГОСТ 20448-90 (GOST 20448-90), pot fi considerate gaze lichefiate de tipul СПБТ (SPBT) acele gaze ale căror componente principale sunt propanul și butanul, administrația respectivă a concluzionat că aceste două substanțe confereau GPL-ului în cauză caracterul esențial, fără ca celelalte componente, și anume metanul, etanul, etilena, propilena și butilena, să poată modifica acest caracter esențial.
- 14 Latvijas propāna gāze a introdus o acțiune împotriva deciziei administrației fiscale în fața Administrativā apgabaltiesa (Curtea Administrativă Regională, Letonia).
- 15 În hotărârea din 10 aprilie 2014, această instanță a făcut mai întâi trimitere la jurisprudența Curții potrivit căreia, pentru clasificarea tarifară a unui produs, este necesar să se stabilească, dintre materialele din care este compus, care este materialul care îi conferă caracterul esențial, ceea ce se poate face întrebându-se dacă produsul, privat de unul sau de altul dintre componentele sale, și-ar păstra sau nu și-ar păstra proprietățile care îl caracterizează. Factorul care determină caracterul esențial poate, în funcție de tipul de produs, să fie dat, de exemplu, de natura materialelor componente sau de articolele care îl compun, de volumul lor, de cantitatea, de greutatea sau de valoarea lor ori de importanța unuia dintre materialele constitutive în raport cu utilizarea acestui produs (Hotărârea din 18 iunie 2009, Kloosterboer Services, C-173/08, EU:C:2009:382, punctele 31 și 32).
- 16 În continuare, aplicând aceste considerații în litigiul principal, Administrativā apgabaltiesa (Curtea Administrativă Regională) a constatat că administrația fiscală nici nu a dovedit care era caracterul esențial al GPL-ului în discuție în litigiul principal, nici nu a demonstrat că propanul sau butanul trebuia considerat substanța care îi conferea un asemenea caracter. În această privință, după ce a

subliniat că, în certificatul de calitate, procentajul de propan sau de butan care intra în compoziția acestui GPL nu era indicat separat, instanța menționată a făcut referire la avizul Universității Tehnice din Riga, conform căruia nu se putea stabili dacă una dintre substanțele care compuneau respectivul GPL putea să îi confere acestuia din urmă, prin ea însăși, caracterul esențial. În sfârșit, această instanță a arătat, examinând certificatele de calitate prezentate de Latvijas propāna gāze cu privire la GPL-ul achiziționat cu altă ocazie în Lituania, că, în anumite cazuri, ponderea propilenei în compoziția GPL-ului putea să o depășească pe cea a propanului.

- 17 Astfel cum arată instanța de trimitere, la care a formulat recurs administrația fiscală, din circumstanțele litigiului principal reiese că, presupunând chiar că propanul constituie, în procente masice pe unitate de volum, substanța predominantă a GPL-ului în discuție în litigiul principal, diferitele substanțe care compun acest GPL sunt cele care, împreună, îi conferă puterea calorică drept sursă de energie. Prin urmare, această instanță își exprimă îndoiala cu privire temeinicia argumentelor administrației fiscale letone conform cărora substanța care este prezentă în proporție predominantă conferă GPL-ului respectiv caracterul esențial și adaugă că, în cazul respingerii unor astfel de argumente, GPL-urile în a căror compoziție predomină propanul sau butanul ar trebui întotdeauna clasificate la subpoziția tarifară 2711 19 00, căreia i se aplică o rată tarifară a taxei la import de 0 % din valoarea în vamă.
- 18 Pe de altă parte, potrivit instanței de trimitere, în temeiul articolului 218 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 2454/93, o persoană care dorește să importe GPL și să îl clasifice la o poziție tarifară căreia îi corespunde o rată favorabilă trebuie să prezinte autorităților vamale în cauză, la momentul importării mărfurilor, dovezi care să înlăture orice îndoială cu privire la temeinicia acestei clasificări. În speță, respectiva instanță subliniază că este important să se stabilească dacă din dispoziția menționată reiese că un importator de GPL precum cel în discuție în litigiul principal are obligația să indice cu exactitate procentajul substanțelor predominante în compoziția acestui GPL.
- 19 În sfârșit, instanța de trimitere constată că nu mai este posibil să se preleveze mostre din GPL-ul în discuție în litigiul principal și, prin urmare, să se efectueze o analiză a acestui GPL în laboratorul vamal al administrației fiscale letone în vederea stabilirii compoziției. În consecință, pentru a stabili în mod corect poziția tarifară aplicabilă, ar trebui să se țină seama de situația de fapt care a fost deja clarificată în litigiul principal.
- 20 În lumina considerațiilor anterioare, Administratīvo lietu departaments (Curtea Supremă, secția de contencios administrativ, Letonia) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:
  - „1) Regulile generale pentru interpretarea NC 2 (b) și 3 (b) trebuie interpretate în sensul că, în cazul în care caracterul esențial al produsului (GPL) este determinat de toate componentele amestecului de gaz, în ansamblu, și nicio componentă a acestui amestec nu poate fi identificată separat drept factor care conferă gazului respectiv caracterul esențial, trebuie să se prezume că factorul care conferă produsului caracterul esențial în sensul regulii generale de interpretare 3 (b) este acea substanță care este prezentă în cea mai mare proporție în amestec?
  - 2) Din articolul 218 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 2454/93 reiese că declarantul mărfii (GPL) are obligația de a indica cu exactitate procentajul substanțelor predominante în amestec?
  - 3) În cazul în care declarantul mărfii nu a indicat cu exactitate procentajul substanțelor predominante în amestec, unui gaz compus din 0,32 % metan, etan și etilenă, din 58,32 % propan și propilenă și din maximum 39,99 % butan și butilenă trebuie să i se aplice codul 2711 19 00 din Nomenclatura combinată a Uniunii Europene, astfel cum a procedat declarantul mărfii în prezenta cauză, sau codul 2711 12 97, aplicat de Valsts ieņēmumu dienests (administrația fiscală letonă)?

Cu privire la întrebările preliminare

- 21 Trebuie să se răspundă mai întâi la prima întrebare, apoi la a treia întrebare și, în sfârșit, la a doua întrebare.

Cu privire la prima întrebare, referitoare la determinarea substanței care conferă produsului caracterul esențial

- 22 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă regula 2 (b) și regula 3 (b) din Regulile generale pentru interpretarea NC trebuie interpretate în sensul că, în cazul în care caracterul esențial al GPL-ului este determinat de toate componentele sale, în ansamblu, și niciunul dintre aceste componente nu poate fi identificat separat drept factor care îi conferă, prin el însuși, caracterul esențial, trebuie să se prezume că componentul care conferă acestui GPL caracterul esențial, în sensul regulii generale de interpretare 3 (b), este acela care este prezent în cea mai mare proporție în masa pe unitate de volum a respectivului GPL.
- 23 Trebuie amintit că, potrivit regulii 3 (b) din Regulile generale pentru interpretarea NC, „produsele amestecate, articolele compuse din materiale diferite [...] se clasifică după materialul sau articolul care le conferă caracterul esențial, în cazul în care este posibilă efectuarea acestei determinări”.
- 24 În speță, instanța de trimitere arată că GPL-ul în discuție în litigiul principal conține metan, etan, etilenă, propan, propilenă, butan și butilenă. Conform avizului Universității Tehnice din Riga, la care face referire instanța de trimitere în cererea de decizie preliminară, nu se poate stabili dacă una dintre aceste substanțe conferă respectivului produs, prin ea însăși, caracterul esențial, și anume puterea calorică sau suprapresiunea. Dimpotrivă, din acest aviz reiese că puterea calorică a produsului menționat este determinată de toate componentele amestecului de gaz, în ansamblu, iar nu de un component identificat separat.
- 25 În măsura în care acest aviz științific poate fi luat în considerare, aspect care trebuie apreciat de instanța de trimitere, ar trebui să se concluzioneze că nu este posibil să se determine, în conformitate cu regula 3 (b) din Regulile generale pentru interpretarea NC, care este substanța prezentă în GPL care conferă amestecului caracteristicile fizico-chimice și în special puterea calorică.
- 26 În orice caz, din decizia de trimitere reiese că nu este posibil să se determine cantitatea exactă a fiecărui component al GPL-ului în discuție, dat fiind că, în certificatul de calitate a mărfii, procentajul gazelor din GPL este indicat pentru fiecare grup de gaze, primul grup fiind compus din metan, din etan și din etilenă, al doilea grup din propan și din propilenă, iar al treilea grup din butan și din butilenă.
- 27 În plus, având în vedere elementele de probă prezentate de instanța de trimitere referitoare la achiziția de GPL din altă proveniență, rezultă că, în grupul compus din propan și din propilenă, cantitatea de propilenă poate să o depășească pe cea de propan. Prin urmare, nu se poate prezuma că, atunci când cel mai important grup de gaze este cel compus din propan și din propilenă, propanul trebuie considerat ca fiind elementul predominant în amestec.
- 28 În sfârșit, Regulile generale pentru interpretarea NC conțin o regulă 3 (c), aplicabilă în cazurile în care nici regula 3 (a), nici regula 3 (b) din regulile menționate nu ar permite să se clasifice marfa în cauză, în temeiul căreia marfa trebuie clasificată la poziția cu numărul cel mai mare dintre cele susceptibile a fi luate în considerare.
- 29 Rezultă că nu este necesar să se recurgă la o prezumție având ca obiect determinarea substanței care conferă amestecului caracterul esențial.

30 Având în vedere aceste elemente, trebuie să se răspundă la prima întrebare că regula 2 (b) și regula 3 (b) din Regulile generale pentru interpretarea NC trebuie interpretate în sensul că, în cazul în care caracterul esențial al unui amestec de gaze precum GPL-ul în discuție în litigiul principal este determinat de toate componentele sale, în ansamblu, astfel încât nu se poate stabili componentul care îi conferă caracterul esențial și, în orice caz, nu se poate determina cantitatea exactă a fiecăreia dintre componentele GPL-ului menționat, nu trebuie utilizată o prezumție conform căreia substanța care conferă produsului caracterul esențial, în sensul regulii 3 (b) din respectivele reguli generale, este aceea prezentă în cea mai mare proporție în amestec.

Cu privire la a treia întrebare, referitoare la clasificarea unui amestec de GPL

31 Prin intermediul celei de a treia întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă, în cazul în care declarantul vamal nu a indicat cu exactitate procentajul substanței predominante într-un GPL, precum cel în discuție în litigiul principal, care este compus din 0,32 % metan, etan și etilenă, din 58,32 % propan și propilenă și din maximum 39,99 % butan și butilenă, NC trebuie interpretată în sensul că acest GPL trebuie să fie clasificat la subpoziția 2711 19 00, drept „Gaz de sondă și alte hidrocarburi gazoase, lichefiate, altele”, sau la subpoziția 2711 12 97, drept „Gaz de sondă și alte hidrocarburi gazoase, lichefiate, propan, altele, destinat altor utilizări: altele”.

32 Rezultă dintr-o jurisprudență constantă a Curții că, în vederea garantării securității juridice și a facilității controalelor, criteriul decisiv pentru clasificarea tarifară a mărfurilor trebuie să aibă în vedere, în general, caracteristicile și proprietățile obiective ale acestora, astfel cum sunt definite de textul poziției din NC și de notele de secțiuni sau de capitole (Hotărârea din 1 iulie 1982, Wunsche, 145/81, EU:C:1982:254, punctul 12, Hotărârea din 20 noiembrie 1997, Wiener SI, C-338/95, EU:C:1997:552, punctul 10, Hotărârea din 15 septembrie 2005, Intermodal Transports, C-495/03, EU:C:2005:552, punctul 47, Hotărârea din 20 noiembrie 2008, Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading, C-375/07, EU:C:2008:645, punctul 43, precum și Hotărârea din 10 decembrie 2015, TSI, C-183/15, EU:C:2015:808, punctul 24).

33 Aceste caracteristici și proprietăți obiective ale produselor trebuie să poată fi verificate la momentul vămii (Hotărârea din 12 decembrie 1996, Foods Import, C-38/95, EU:C:1996:488, punctul 17, Hotărârea din 27 septembrie 2007, Medion și Canon Deutschland, C-208/06 și C-209/06, EU:C:2007:553, punctul 36, precum și Hotărârea din 23 aprilie 2015, ALKA, C-635/13, EU:C:2015:268, punctul 37).

34 În speță, subpoziția 2711 12 din NC privește propanul. Cu toate acestea, astfel cum reiese din răspunsul la prima întrebare, chiar dacă propanul ar fi gazul prezent în cea mai mare proporție într-un GPL precum cel descris de instanța de trimitere, nu s-ar putea prezuma că acest gaz conferă GPL-ului caracterul esențial.

35 Situația este similară și în ceea ce privește celelalte gaze care compun respectivul GPL, astfel încât acesta nu poate fi clasificat nici la subpoziția 2711 13 („Butani”), nici la subpoziția 2711 14 00 („Etilenă, propilenă, butilenă și butadienă”).

36 Întrucât regula 3 (b) din Regulile generale pentru interpretarea NC nu permite efectuarea clasificării unui amestec de gaze precum GPL-ul astfel cum este descris de instanța națională, trebuie să se aplice regula 3 (c), amintită la punctul 28 din prezenta hotărâre, în temeiul căreia marfa trebuie clasificată la poziția cu numărul cel mai mare dintre cele susceptibile a fi luate în considerare, cu alte cuvinte, în speță, după cum propune Comisia, la subpoziția 2711 19 00 din NC, drept „Alt gaz de sondă lichefiat”.

37 Prin urmare, la a treia întrebare trebuie să se răspundă că NC trebuie să fie interpretată în sensul că un GPL precum cel în discuție în litigiul principal, care este compus din 0,32 % metan, etan și etilenă, din 58,32 % propan și propilenă și din maximum 39,99 % butan și butilenă și pentru care nu este posibil să se determine substanța care îi conferă caracterul esențial, se clasifică la subpoziția 2711 19 00, drept „Gaz de sondă și alte hidrocarburi gazoase, lichefiate, altele”.

Cu privire la a doua întrebare

38 Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă articolul 218 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 trebuie interpretat în sensul că implică obligația pentru un declarant de GPL, precum cel în discuție în litigiul principal, să indice cu exactitate procentajul substanței predominante în acest GPL.

39 Astfel cum reiese din răspunsul la prima întrebare, nu este posibil să se prezume că, în cazul în care un GPL precum cel în discuție în litigiul principal este compus din mai multe substanțe, aceea prezentă în cea mai mare proporție conferă acestui GPL caracterul esențial.

40 Pe de altă parte, așa cum reiese din răspunsul la cea de a treia întrebare și după cum arată Comisia, lipsa unei indicări precise a procentului substanțelor care compun un GPL precum cel în discuție în litigiul principal nu împiedică aplicarea regulilor de clasificare tarifară.

41 Prin urmare, la a doua întrebare trebuie să se răspundă că articolul 218 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 2454/93 trebuie interpretat în sensul că nu implică o obligație pentru un declarant de GPL, precum cel în discuție în litigiul principal, să indice cu exactitate procentajul substanței predominante în acest GPL.

Cu privire la cheltuielile de judecată

42 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șaptea) declară:

1) Regula 2 (b) și regula 3 (b) din Regulile generale pentru interpretarea Nomenclurii combinate care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, în versiunile care rezultă din Regulamentul (CE) nr. 1031/2008 al Comisiei din 19 septembrie 2008 și, respectiv, din Regulamentul (CE) nr. 948/2009 al Comisiei din 30 septembrie 2009, trebuie interpretate în sensul că, în cazul în care caracterul esențial al unui amestec de gaze precum gazul de sondă lichefiat în discuție în litigiul principal este determinat de toate componentele sale, în ansamblu, astfel încât nu se poate stabili componentul care îi conferă caracterul esențial și, în orice caz, nu se poate determina cantitatea exactă a fiecăruia dintre componentele gazului de sondă lichefiat menționat, nu trebuie utilizată o prezumție conform căreia substanța care conferă produsului caracterul esențial în sensul regulii 3 (b) din respectivele reguli generale este cea substanță care este prezentă în cea mai mare proporție în amestec.

2) Respectiva Nomenclură combinată trebuie interpretată în sensul că un gaz de sondă lichefiat precum cel în discuție în litigiul principal, care este compus din 0,32 % metan, etan și etilenă, din 58,32 % propan și propilenă și din maximum 39,99 % butan și butilenă și

pentru care nu este posibil să se determine substanța care îi conferă caracterul esențial, se clasifică la subpoziția 2711 19 00, drept „Gaz de sondă și alte hidrocarburi gazoase, lichefiate, altele”.

- 3) Articolul 218 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar trebuie interpretat în sensul că nu implică obligația pentru un declarant de gaz de sondă lichefiat, precum cel în discuție în litigiul principal, să indice cu exactitate procentajul substanței predominante în acest gaz de sondă lichefiat.**

Semnături